

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА КУЛТУРАТА

гр. София, бул. "Александър Стамболийски", № 17, тел.: 02/ 9400900; факс: 02/ 9818145;
дежурен тел.: 02/ 9879551; e-mail: info@mc.government.bg, URL: www.mc.government.bg

Изх. № 02-00-63
13.12.2017

НАРОДНО СЪБРАНИЕ
Вх. № ККМ-753-13-10

18.12.2017

ДО
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА КОМИСИЯТА
ПО КУЛТУРАТА И МЕДИИТЕ
В 44-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ
Г-Н ВЕЖДИ РАШИДОВ
На Ваш изх. № ККМ-753-13-10/23.11.2017 г.

ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА КОМИСИЯТА
ПО ТРАНСПОРТ, ИНФОРМАЦИОННИ ТЕХНОЛОГИИ И СЪОБЩЕНИЯ
Г-Н ХАЛИЛ ЛЕТИФОВ
На Ваш № 754-01-80/17.11.2017 г.

ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА КОМИСИЯТА
ПО РЕГИОНАЛНА ПОЛИТИКА, БЛАГОУСТРОЙСТВО
И МЕСТНО САМОУПРАВЛЕНИЕ
Г-Н ИСКРЕН ВЕСЕЛИНОВ
На Ваш изх. № КРП-753-04-23/01.12.2017 г.

СТАНОВИЩЕ

Относно: Законопроект за допълнение на Закона за закрила и развитие и културата, № 750-01-207, внесен от Корнелия Петрова Нинова и група народни представители на 17.11.2017 г.

**УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН РАШИДОВ,
УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ЛЕТИФОВ,
УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН ВЕСЕЛИНОВ,**

Във връзка с постъпил Законопроект за допълнение на Закона за закрила и развитие и културата, № 750-01-207, внесен от Корнелия Петрова Нинова и група народни представители на 17.11.2017 г., изразяваме следното становище:

Министерство на културата подкрепя целта на законопроекта – улесняване и разширяване на достъпа на младите хора в България до култура и изкуство, от една страна и подпомагане на творците и културните организации, от друга страна. По съдържанието на законопроекта имаме следните принципни възражения:

За постигане на горните цели се предвижда български граждани с постоянен адрес в страната при навършване на 18 годишна възраст да имат право на електронна карта за културни дейности – за посещения на спектакли, концерти, музеи, галерии, театри, филмови прожекции, покупка на книги и др. Правото се упражнява чрез регистрация на правоимащите в уеб-базирана платформа, където се генерират електронни бонове и се извършват разплащания, като необходимите средства се предвиждат по бюджета на Министерство на културата..

В законопроекта не са разписани правила и процедури относно изграждането и достъпа до т. н. електронен портал. Разпоредбите относно уеб-платформата са бланкетни и съдържат само препратка към подзаконов нормативен акт, приет от Министерския съвет, който да ги уреди. Не става ясно как боновете за закупуване на стоки или продукти ще се изготвят от получателя на електронната карта или лицето, предоставящо културния продукт – чл. 36г, ал. 3. Разпоредбите относно електронното разплащане с бонове са пренесени механично, за което говори употребената терминология /кредит, електронна фактура, фактуриране, разплащане и др./ без да е отчетена спецификата на конкретния случай, което ги прави неразбираеми и лишени от практическа приложимост. В подкрепа на това е липсата на яснота по какъв ред съответните обекти за културни дейности ще осъществяват обмен с уеб-портала. Не се направени разчети за необходимите финансови средства за изграждане и поддържане на такъв портал, при условие, че се предвижда държавните, регионалните и общински културни институти да се регистрират в него служебно, респ. вменява им задължение да поддържат такъв портал. Законопроектът не предвижда кой ще администрира уеб-платформата, кой ще издава електронните карти и ще извърша дейностите по фактуриране и разплащане.

Предложеният механизъм на електронни карти не отчита необходимостта от допълнителен административен и финансов ресурс на Министерство на културата, по бюджета на което се предвиждат средствата за номинала на картата.

Предложената законодателна промяна не е съпроводена със задълбочен анализ за очакваните резултати от въвеждането на електронните карти за културни дейности. Не е обосновано как въвеждането на електронната карта с номинална стойност 200 лева ще се отрази върху насърчаването достъпа на младите хора до култура. Позоваването на наличието на подобен механизъм в други държави е голословно при липсата на извършен сравнителен анализ за прилагането на аналогичен механизъм в други държави от Европейския съюз.

Не споделяме изложеният довод, че основно препятствие пред участието на младите хора в културни събития са скъпите билети. Съгласно цитираното изследване на тема „Предизвикателства пред достъпа на младите хора до култура 2015“, като пречки се посочват и липсата на семейно насърчение и липса на приятелска оценка. Предложеният механизъм не може да се разглежда отделно от Националната стратегия за развитие на младежта и регламентацията на дейностите за постигане на стратегията, уредени в Закон за младежта. Предвид, че предложената мярка е насочена само към определена категория лица (младежи, навършили 18 г.) следва да се прецени дали систематичното ѝ място е в Закона за закрила и развитие на културата или в друг нормативен акт, какъвто е Закона за младежта. Съгласно чл. 14, ал. 1 от ЗЗРК Министерство на културата провежда политика за закрила и развитие на културата в съответствие с функциите и правомощията си и при спазване принципите на този закон. Политиките за младежта в сферата на образованието, социалната политика, здравеопазването, културата, спорта, правосъдието, вътрешните работи и отбраната са в предметния обхват на Закона за младежта. Като общ закон в областта на културата, целта на ЗЗРК е подпомагане и финансиране на културната дейност и творците на принципа на равнопоставеност. Предвид, че с предложената промяна се уреждат обществените отношения, свързани с определена група лица - младежи, навършили 18 г. и достъпа им до културни дейности и продукти, следва да се извърши преценка доколко е целесъобразно уредбата на същите в ЗЗРК, който като общ закон регулира политиката за закрила и развитие на културата. Що се отнася до достъпа на определена група лица – младежи до култура и други сфери на обществения живот, същият следва да се насърчи по такъв начин, че да не се допуска неравнопоставеност и дискриминация с останалите правни субекти.

В законопроекта се съдържат и някои разпоредби - за уведомяване на правоимащите /чл. 36б, ал. 2/ и контрола за използване на електронните карти /чл. 36ж/, които са несъвместими с функциите на Министерство на културата и за изпълнението на които същото се изисква допълнителен административен, финансов и технологичен ресурс.

Освен това, намираме за ненужно и финансово неоправдано за признатото със закон право на лицата навършил 18 г. възраст ежегодното им уведомяване от страна на министъра на културата.

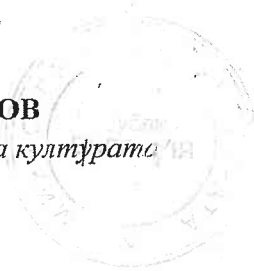
Предвиденият регистрационен режим /чл. 36е/ за обекти в платформата чрез подаване на писмено заявление до министъра на културата не е съпроводено с изискуемото съгласно чл. 3, ал. 5 от Закона за ограничаване на административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност мотивирано становище за необходимостта от това регулиране. В този аспект вносителите не са взели предвид и разходите на лицата, подлежащи на регистриране в платформата, необходими за изпълнение на законовите изисквания. Между впрочем в противоречие с чл. 4, ал. 2 от цитирания закон в предложеният проект не е посочено нито едно законово изискване, необходимо за извършване на регистрацията от страна на министъра на културата.

В заключение, наред с горните възражения по съдържанието и предвид, че от мотивите не се установява конкретната връзка между посочените цели – насърчаване достъпа на младите хора до култура и въвеждането на електронна карта за културни дейности, Министерство на културата не подкрепя законопроекта..

С уважение,

БОИЛ БАНОВ

Министър на културата

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЕРСТВО НА ФИНАНСИТЕ

Изх. № 01-00-122

София, 14.12. 2017 г.

НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Вх. № КРП-753-13-9

19.12.2017г.

ДО
Г-Н ВЕЖДИ РАШИДОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА
ПО КУЛТУРАТА И МЕДИИТЕ
На Ваш № ККМ-753-13-9 / 23.11.2017 г.

Г-Н ИСКРЕН ВЕСЕЛИНОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА
ПО РЕГИОНАЛНА ПОЛИТИКА,
БЛАГОУСТРОЙСТВО И
МЕСТНО САМОУПРАВЛЕНИЕ
На Ваш № КРП-753-04-23 / 01.12.2017 г.

ОТНОСНО: проект на Закон за допълнение на Закона за закрила и развитие на културата, № 754-01-80, внесен от Корнелия Нинова и група народни представители

**УВАЖАЕМИ Г-Н РАШИДОВ,
УВАЖАЕМИ Г-Н ВЕСЕЛИНОВ,**

Във връзка с постъпили Ваши писма в Министерството на финансите, относно внесен за обсъждане в Комисията по културата и медиите и в Комисията по регионална политика, благоустройство и местно самоуправление в Народното събрание проект на Закон за допълнение на Закона за закрила и развитие на културата (ЗД на ЗЗРК), № 754-01-80, изразяваме следното становище:

Със ЗД на ЗЗРК се предлага въвеждането на електронна карта за културни дейности, на която има право всеки български гражданин, който през текущата календарна година навършва 18 години. Културните дейности са посещения на църкви, музикални, музикално-сценични спектакли и концерти, музеи, художествени галерии и театри, филмови прожекции и други, подробно изброени в законопроекта. Разплащанията се извършват автоматично с електронна карта за културни дейности чрез единна национална веб-базирана платформа. Предвидено е минималната номинална стойност на картата да бъде 200 лв., като конкретният ѝ размер да се определя от Министерски съвет по предложение на министъра на културата. Необходимите средства се предвиждат по бюджета на Министерството на културата. Съгласно записаното в Предварителната оценка на въздействието на проекта на ЗД на ЗЗРК предложението предполага допълнителни разходи в размер 15 290.2 хил. лв. по бюджета на Министерството на култура за 2019 г., които не са планирана в тригодишните разходни тавани за 2018-2020 г., утвърдени с

Решение № 281 на Министерски съвет от 2017 г. за одобряване на средносрочната бюджетна прогноза за периода 2018 – 2020 г.

Освен че поражда значителни допълнителни финансови ангажименти за държавния бюджет, които не са разчетени с тригодишната бюджетна прогноза, по наше мнения предлагания модел за финансиране на културни дейности няма да постигне основната си цел да насърчи „развитието на култура за всеки млад човек, навършил 18 години“. в съответствие със законоустановените по чл. 20 от Закона за публичните финанси принципи за управление на публичните финанси, като икономичност, ефикасност и ефективност. Целта на мярката не е конкретизирана, тъй като електронната карта за култура е насочена към всички младежи, навършили 18 годишна възраст, без оглед както на техния социален и икономически статус, така и на възможностите за участие на младите хора в културния живот в контекста на наличието на културни събития съобразени с техните интереси и населено място. От друга страна, считаме че предлагания механизъм не е съгласуван с правилата за финансиране на държавните културни институти, определени в Закона за закрила и развитие на културата, като на практика предлага изключение от правилата за определена категория лица. Също така предложението не е придружено с анализ на всички детайли, които го съпътстват, като например кои културни институти ще участват в системата и по какъв начин, какви ще са разходите по обслужването ѝ, ще има ли ограничения във вида на ползваните културни услуги и др. В чл. 36б, ал. 2, чл. 36д, ал. 1 и чл. 36ж, ал. 1 се вменяват допълнителни функционални задължения на Министерството на културата относно ежегодното уведомяване на потенциалните получатели на електронна карта, създаване и поддържане заедно с Държавна агенция „Електронно управление“ на единна национална уеб-базирана платформа и контрол по законосъобразното използване на електронната карта от лицата и обектите, осъществяващи културна дейност, което е източник на допълнителни разходи за персонал, издръжка и капиталови разходи по бюджета на Министерството на културата за съответните години и за тях няма направен финансов разчет. Липсата на подобна информация е от особено значение за оценка на всички преки и косвени разходи, които допълнително биха имали ефект върху бюджета и възможностите за тяхното финансиране. В тази връзка предложението с оглед на очакваното бюджетно въздействие, включително и за провежданата в тази област политика не може да бъде подкрепено.

В чл. 36а, ал. 5 се прави предложение минималната стойност на картата от 200 лв. да не се счита за доход на лицата по смисъла на Закона за данъците върху доходите на физическите лица (ЗДДФЛ), което по същество представлява въвеждане на ново данъчно облекчение и не кореспондира с Приоритетите за управление на правителството на Република България за 2017 – 2021 г. за запазване на данъчните ставки на преките данъци, като не се допускат нови допълнителни облекчения. В тази връзка не подкрепяме въвеждане на мярката, която води до предвиждането на ново данъчно облекчение.

Пропорционалният, т. нар. „плосък данък“, който се прилага към настоящия момент е несъвместим с множество на брой данъчни облекчения. Пропорционалното подходно облагане, каквато е настоящата система на облагане, се характеризира с широка данъчна основа и минимален брой данъчни облекчения, като социалният ефект е в ниския размер на данъчната ставка, който дава възможност физическите лица да имат по-висок разполагаем доход.

В Предварителната оценка на въздействие, в частта „Въздействие върху нормативната база“ е записано, че вследствие приемането на законодателното предложение за промяна на ЗЗРК не се налагат промени в други нормативни актове. Това заключение, предвид текста на чл. 36а, ал. 5 от законопроекта, с който се определят средствата по електронната карта като непредставляващи доход за лицата, не е напълно прецизно. Регулирането на суми, независимо при какви условия, като необлагаеми доходи или дефинирането им като непредставляващи доход следва да бъде уредено в съответния материален данъчен закон.

Съгласно чл. 10 от Закона за нормативните актове (ЗНА) обществени отношения от една и съща област се уреждат с един, а не с няколко нормативни актове от същата степен. В чл. 10, ал. 2 от ЗНА е предвидено, че обществени отношения, които спадат към област, за която има издаден нормативен акт, се уреждат с неговото допълнение или изменение, а не с отделен акт от същата степен.

Включването на данъчните преференции в данъчните закони предполага съобразяването им с общите принципи и специфични правила, относими към облагането със съответния данък. Обратното – предвиждането, включително регламентирането, на мерки, които по характера си са данъчни облекчения, в други специални закони, неминуемо води до възникване на противоречие между данъчните норми в конкретиката, системата и логиката им и тези, предвидени в специалния закон. По този начин би могло да възникне колизия, която ще предпостави неяснота в тълкуването и да провокира правни спорове.

Също така, предвид пряката връзка на представените проекторазпоредби с материалния данъчен закон – ЗДДФЛ в частта за третирането на средствата по картите за културни дейности, следва да се отбележи, че предложените разпоредби не са синхронизирани с терминологията на данъчния закон. Това прави предложението за въвеждане на електронна карта за културни дейности твърде неясно и некоректно спрямо данъчния закон, което би затруднило в голяма степен неговото приложение. Така например съгласно чл. 36а, ал. 1 от проекта „всеки български гражданин, който през текущата календарна година навършва 18 години и е с постоянен адрес в страната има право на електронна карта за културни дейности.“ Така заложените критерии за ползване на картата, са неясни от гледна точка на данъчния закон, спрямо който ще се третират за данъчни цели като необлагаем доход, тъй като той не прави разлика между лица с българско гражданство и такива без българско гражданство. Данъчни субекти са местни и чуждестранни физически лица, като факторите за дефинирането им не са свързани с гражданството. Съгласно чл. 4 от ЗДДФЛ местно физическо лице, без оглед на гражданството е лице, което:

1. има постоянен адрес в България или
2. пребивава на територията на България повече от 183 дни за всеки 12-месечен период или
3. е изпратено в чужбина от българската държава, от нейни органи или организации, от български предприятия, и членовете на неговото семейство или
4. центърът на жизнените му интереси се намира в България.

Следователно така формулираната група лица – български граждани, с постоянен адрес в Република България не съвпада с третираните по реда на ЗДДФЛ субекти, което ги прави неприложими спрямо данъчния закон. Съгласно предложението проект физически лица с постоянен адрес в България, но нямащи българско гражданство, независимо че може да пребивават на територията на страната повече от 183 дни или че центърът на жизнените им интереси се намира в България, т.е. независимо че отговарят на критериите за местни физически лица, няма да могат да ползват предоставените необлагаеми средства под формата на карта за културни дейности.

В тази връзка считаме предложението за неясно и некоректно формулирано от гледна точка на целевата група субекти, към които е насочено, което изисква прецизиране и синхронизиране на конкретните текстове на предложените разпоредби. Всяко предложение за данъчно облекчение следва да се извърши след задълбочен анализ на финансовите и други средства, необходими за прилагането му, очакваните резултати от прилагането за всички засегнати страни, както и оценка на въздействието с оглед на последващите данъчни и икономически ефекти спрямо данъкоплатците и държавния бюджет. Анализът на предложението следва да дава отговор на въпросите каква цел се постига и какви са последиците за всички заинтересувани страни.

Предвид горното, считаме че насърчаването на развитието на културата следва да се осъществява чрез въвеждане на мерки и стимули, които са извън полето на данъчното облагане.

В допълнение отбелязваме, че в мотивите към законопроекта липсва задължително изискуемото съгласно разпоредбата на чл. 28, ал. 2 от Закона за нормативните актове, съдържание, вкл. относно финансовите и други средства, необходими за прилагането на новата уредба и очакваните резултати от прилагането.

Във връзка с гореизложеното, Министерството на финансите не подкрепя предложения проект на Закон за допълнение на Закона за закрила и развитие на културата.

МИНИСТЪР:

ВЛАДИСЛАВ ГОРАНОВ

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
МИНИСТЪР НА РЕГИОНАЛНОТО РАЗВИТИЕ И
БЛАГОУСТРОЙСТВОТО

02-02-238
12.12.17г

НАРОДНО СЪБРАНИЕ
Вх. № ККМ-35313-11

18.12.2018г.

ДО
Г-Н ВЕЖДИ РАШИДОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА
ПО КУЛТУРАТА И МЕДИИТЕ
44-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ
ГР. СОФИЯ 1169
ПЛ. „КНЯЗ АЛЕКСАНДЪР I“ № 1

Относно: Законопроект за допълнение на Закона за закрила и развитие на
културата, № 754-01-80, внесен от Корнелия Петрова Нинова и
група народни представители на 17.11.2017 г.

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН РАШИДОВ,

Във връзка със законопроект за допълнение на Закона за закрила и развитие на
културата, № 754-01-80, внесен от Корнелия Петрова Нинова и група народни
представители на 17.11.2017 г., и с оглед компетентността на Министерството на
регионалното развитие и благоустройството, бихме искали да Ви уведомим за
следното:

Предлагаме следната редакция на чл. 36б, ал. 1 от проекта на закон:
„Министерството на регионалното развитие и благоустройството предоставя

безвъзмездно информация от регистъра на населението – Национална база данни „Население“ на Министерството на културата за осъществяване на дейностите по ал. 2, след постъпило писмено искане от министъра на културата, в което е посочен обхвата на исканите данни.“

Мотиви:

1. При предоставяне на данни от Единната система за гражданска регистрация и административно обслужване на населението /ЕСГРАОН/ е налице разлика между предоставяне на данни/информация /на хартиен или технически носител/ и предоставяне на достъп /осигуряване на техническа възможност за извършване на директна справка за конкретно физическо лице в електронните регистри, поддържани на национално ниво/. От текстовете на чл. 36б може да се направи извод, че Министерството на регионалното развитие и благоустройството /МРРБ/ следва ежегодно да предоставя на Министерството на културата, данни за лица, потенциални получатели, с цел писменото им уведомяване за възможността да получат електронна карта за културни дейности. Подобна информация би могла да бъде предоставена само чрез извличането ѝ от регистъра на населението – Национална база данни „Население“ /РН – НБД „Население“/. За да се извлече информация от РН – НБД „Население“, е необходимо предварително да бъдат уточнени обхват на данните (*лица родени от ... до ... /ддммгггг/*), обем на предоставяните данни (*име, ЕГН, постоянен и/или настоящ адрес и др.*) и носител, на който да се предостави исканата информация (*отпечатан списък, файл на технически носител*). Подобен регламент липсва в разпоредбата на чл. 36б.

2. С предложения проект на Закон за допълнение на Закона за закрила и развитие на културата се предвижда министърът на културата ежегодно да изпраща покана до всички български граждани, които през текущата календарна година навършват 18 години, а МРРБ да предоставя лични данни за всички тези лица, като потенциални получатели на електронната карта за културни дейности. С оглед на това, че предоставянето на личните данни се извършва при спазване разпоредбите на Закона за гражданската регистрация и Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/ и предвид разпоредбата на чл. 10, ал. 1, т. 8 от ЗЗЛД, съгласно която Комисията за защита на личните данни участва в подготовката и задължително дава становища по проекти на

закони и подзаконови нормативни актове в областта на защитата на личните данни, считаме, че предложеният законопроект следва да бъде предоставен за становище и на Комисията за защита на личните данни, с оглед съответствие с принципите на законосъобразност, целесъобразност и пропорционалност на данните (чл. 2, ал. 2 от ЗЗЛД) при предоставяне на личните данни от МРРБ на Министерството на културата.

МИНИСТЪР:

НАРОДНО СЪБРАНИЕВх. № ВРМ-753-13-12

15.12.2017г.

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ „ЕЛЕКТРОННО УПРАВЛЕНИЕ“

ДО
ЧЛ.-КОР. ВЕЖДИ РАШИДОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА ПО
КУЛТУРАТА И МЕДИИТЕ
НАРОДНО СЪБРАНИЕ
ГР. СОФИЯ 1169, ПЛ. „КНЯЗ АЛЕКСАНДЪР I“ № 1

ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ „ЕЛЕКТРОННО УПРАВЛЕНИЕ“ София 1169	ЕНЦИЯ РАВИЕНИЕ № 6
Рег. № <u>ДАЕУ-6363</u>	
Дата: <u>12.12.17г.</u>	

Към Ваш изх. № 753-13-12/23.11.2017 г.

Относно: *Законопроект за допълнение на Закона за закрила и развитие на културата*

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН РАШИДОВ,

Във връзка с получено от Вас писмо, заведено в Държавна агенция „Електронно управление“ (ДАЕУ) с вх. рег. № ДАЕУ-5974/27.11.2017 г., изразяваме следното становище и правим следните предложения по отношение законопроекта за допълнение на Закона за закрила и развитие на културата (обн., ДВ, бр. 50 от 1.06.1999 г.):

Относно чл. 36д, ал. 1: „Държавна агенция „Електронно управление“ съвместно с Министерство на културата създава и поддържа платформата по чл. 36в, ал. 1“ считаме, че в текста на Закона би следвало да бъдат вменени задължения на Министерството на културата да създаде и да поддържа единната национална уеб базирана платформа.

В Закона за електронното управление (ЗЕУ) няма разписани правомощия за изграждане и поддържане на единни национални уеб базирани платформи от страна на ДАЕУ, касаещи дейността на определен административен орган. Изграждането и поддържането на платформите в тези случаи са отговорност на самия административен орган.

В тази връзка, съгласно чл. 7в, т. 14 от ЗЕУ, председателят на агенцията реализира проекти за електронно управление със значение за всички администрации.

Предлагаме текстът да се промени, както следва: „Министерство на културата създава и поддържа националната информационна система по чл. 36в, ал. 1“, тъй като Министерството е носител на това задължение. Създаването и поддържането на системата би могло да се осъществи чрез обявяване на обществена поръчка за извършване на посочените дейности.

Ролята на ДАЕУ в случая би била да предостави инфраструктура като споделена услуга, с оглед функциите на агенцията да изгражда, развива и поддържа споделените ресурси на електронното управление.

Предлагаме, също така навсякъде в текста думите „национална уеб-базирана платформа“ да се заменят с „национална информационна система“.

Текстът в чл. 35в, ал. 1, отнасящ се до формата на електронната карта да се замести със следния текст: „Електронната карта за културни дейности се издава на електронен носител при спазване на правилата на картова схема за платежни услуги, регулирана от българското законодателство.“

Текстовете на чл. 36г, алинеи от 1 до 5, касаещи електронните бонове да се заместят със следния текст:

„Обработката на трансакциите, извършени с електронна карта за културни дейности, нетирането на задълженията между издателя на картата и доставчика на услугата и отчетността на издателите, се извършва чрез национална информационна система за издаване и поддържане на електронни карти за културни дейности, изградена и оперирана от лицензиран оператор на платежна система с окончателност на сетълмента за обслужване на плащания по операции с платежни карти на територията на страната.“

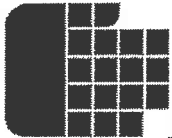
Електронната карта за културни дейности се явява електронно средство, с което бенефициерите удостоверяват своето право да заявяват и ползват услуги. От гледна точка на сигурност и защита на личните данни е необходимо да се обърне внимание върху начина на използване на личните данни и ползването им за идентификация при регистрацията и активиране на електронната карта.

Всички информационни системи, регистри и електронни административни услуги на административните органи трябва да отговарят на изискванията на Закона за електронното управление и Наредбата за общите изисквания към информационните системи, регистрите и електронните административни услуги.

С уважение,

Росен Желязков
Председател на Държавна агенция
„Електронно управление“

КОМИСИЯ ЗА ЗАЩИТА
НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

София 1592,
бул. „Прсф. Цветан Лазаров“ 2
тел.: 02/915 35 15
факс: 02/915 35 25
e-mail: kzld@cpdp.bg

НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Вх. № К.Р.М-453-13-13

15.01.2018г.

КОМИСИЯ ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ

Регистрационен номер и дата

НДМСЛО-10-2#3(17) / 12.01.18

ДО

ЧЛ.-КОР. ВЕЖДИ РАШИДОВ
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА
ПО КУЛТУРАТА И МЕДИИТЕ
НАРОДНО СЪБРАНИЕ НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ГРАД СОФИЯ – 1169

ПЛ. „КНЯЗ АЛЕКСАНДЪР I“ № 1

УВАЖАЕМИ ГОСПОДИН РАШИДОВ,

Приложено, изпращаме Ви Становище на Комисията за защита на личните данни във връзка със Законопроект за допълнение на Закона за закрила и развитие на културата.

Приложение: Становище на Комисията за защита на личните данни.

ПРЕДСЕДАТЕЛ

ВЕНЦИСЛАВ КАРАДЖОВ

СТ А Н О В И Щ Е
НА
КОМИСИЯТА ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ
рег. № НДМСПО-10-2#1/2018 год.

ОТНОСНО: *Законопроект за допълнение на Закона за закрила и развитие на културата*

Комисията за защита на личните данни (КЗЛД) в състав: Цанко Цолов, Цветелин Софрониев и Веселин Целков, на заседание, проведено на 10.01.2018 г., разгледа искане с вх. № НДМСПО-10-2/21.12.2017 год. от чл.-кор. Вежди Рашидов – председател на Комисията по култура и медиите към Народното събрание на Република България. В искането се посочва, че в Комисията по култура и медиите е разпределен законопроект за допълнение на Закона за закрила и развитие на културата (ЗДЗЗРК), № 754-01-80, внесен от Корнелия Нинова и група народни представители. Във връзка с това, председателят на Комисията по култура и медиите към Народното събрание се обръща към КЗЛД с молба за становище по законопроекта.

Към искането за становище са приложени:

1. Разпореждане на председателя на Народното събрание № 750-01-207/20.11.2017 год. за разпределение на законопроекта на постоянни комисии;
2. Писмо (вх. № 754-01.80/17.11.2017 год.) до председателя на 44-то Народно събрание от вносителите на законопроекта;
3. Проект на Закон за допълнение на Закона за закрила и развитие на културата;
4. Мотиви към Законопроекта за допълнение на Закона за закрила и развитие на културата;
5. Предварителна оценка на въздействието на проекта на Закон за допълнение на Закона за закрила и развитие на културата.

Законопроектът на ЗДЗЗРК съдържа параграф единствен, съгласно който в ЗЗРК се създава нова Глава пета „а“ – ЕЛЕКТРОННА КАРТА ЗА КУЛТУРНИ ДЕЙНОСТИ с чл. 36а-36ж.

С предложените допълнения на ЗЗРК се предвижда на всички български граждани, които през текущата календарна година навършат 18 години, да се предоставя възможност да получат електронна карта за културни дейности. За 2019 година е определена минимална

стойност на картата от 200 лева. Съгласно чл. 36а, ал. 2 от проекта на ЗДЗЗРК, културни дейности са посещения на църкви, музикални и музикално-сценични спектакли и концерти, музеи, художествени галерии и театри, филмови прожекции, посещения на архитектурни, исторически и археологически, природни, етнографски и музейни резервати и комплекси, както и покупката на книги. Министерският съвет по предложение на министъра на културата може да определи и други културни дейности, за които е възможно използването на електронната карта.

Необходимите средства за минималната номинална стойност на картата в размер на 200 лева се предвиждат като разходи по бюджета на Министерството на културата. Средствата по картата могат да бъдат използвани само за извършване на културните дейности, посочени в чл. 36а, ал. 2 от ЗДЗЗРК.

В мотивите към законопроекта се посочва, че с въвеждането на този механизъм, който вече се прилага в други държави от Европейския съюз, се цели: подкрепа на българското изкуство; осигуряване на свободен достъп до култура; насърчаване развитието на култура за всеки млад човек, навършил 18 години; допълнително финансиране на дейностите, свързани с култура; мотивиране на културните институти за създаване на повече културни продукти с младежко съдържание.

Заедно с това, в Предварителната оценка на въздействието на проекта на ЗДЗЗРК се посочва, че предложената промяна е насочено и към подкрепа, подпомагане на хората, които творят изкуство в различните му форми, както и на тези, чиято дейност е свързана по един или друг начин с разпространяването на културата. Вносителите на законопроекта подчертават, че необходимостта от приемане на предложеното законодателно решение е безспорна и належаща. През 2015 година се провежда национално представително изследване на тема „Предизвикателства пред достъпа на младите хора до култура 2015“, изготвено по поръчка на Българската асоциация на работодателите в областта на културата и Гражданския институт. Получените данни от изследването показват, че като основно препятствие пред участието на младите хора в културни събития са скъпите билети за тях – 53 %. Едва след това се нареждат липсата на такива събития в съответното населено място – 41 % и липсата на семейно насърчение – 33 %. Предложената законодателна инициатива е именно опит да се преодолее в известна степен тази пречка, затрудняваща обективно достъпа на младите хора до култура.

Механизмът за ползване на картата е следният:

За целите на ЗЗРК данни от ЕСГРАОН или справка въз основа на регистрите на населението се предоставят на Министерството на културата от Министерството на регионалното развитие и благоустройството. Министърът на културата ежегодно уведомява

писмено лицата, които са потенциални получатели на електронната карта през следващата календарна година. Редът за уведомяването се определя с акт на Министерския съвет.

Електронната карта за културни дейности ще бъде във форма на компютърна апликация и ще се използва чрез достъп до единна национална уеб – базирана платформа, администрирана от Министерството на културата. В единната национална уеб – базирана платформа ще се съдържа информация за всички регистрирани се в нея обекти, в които се осъществява културна дейност и в които е възможно използването на картата. Лицата, бенефициенти се регистрират доброволно, използвайки личните си данни в съответната компютърна платформа. Регистрацията е позволена до 30 юни за годината, следваща навършването на 18 години, а картата е използвана до и не след 31 декември на календарната година. От своя страна министърът на културата ежегодно изпраща пощенска покана до лицата, които са потенциални бенефициенти на картата през следващата календарна година, последваща навършването на 18 години от бенефициента. Условието и редът за осъществяване на достъпа до платформата се определят с акт на Министерския съвет. В искането за становище се посочва, че администрацията, отговорна за изготвянето на електронна карта за културни дейности е Министерството на културата, при спазване на действащото законодателство в областта на обработването на личните данни.

Правен анализ:

От гледна точка защита на личните данни, естеството на искането касае информацията за физическите лица – бенефициенти на Електронната карта за културни дейности, която е необходимо да се достъпва за целите на Закона за закрила и развитие на културата. По-конкретно това са българските граждани, които през текущата календарна година навършват 18 години и са с постоянен адрес на територията на Република България. Поради обстоятелството, че в приложените към писмото документи не се определя конкретния обем от лични данни, които ще да бъдат достъпвани за посочените по-горе цели, във връзка с естеството на искането, следва да се приеме, че това е информация за име и постоянен адрес на навършилите пълнолетие лица през текущата календарна година. Тази информация може да се получи на база извлечение от регистрите на населението.

С оглед достъп до исканата информация за целите на издаването на електронна карта за културни дейности, следва да се приложи редът за предоставяне на данни от ЕСГРАОН, разписан в чл. 106 от Закона за гражданската регистрация, а именно:

1. На българските и чуждестранните граждани, както и на лицата без гражданство, за които се отнасят, а също така и на трети лица, когато тези данни са от значение за възникване, съществуване, изменение или прекратяване на техни законни права и интереси;

2. На държавни органи и институции съобразно законоустановените им правомощия;
3. На български и чуждестранни юридически лица - въз основа на закон, акт на съдебната власт или разрешение на Комисията за защита на личните данни.

Доколкото информацията за име и постоянен адрес на лицата, е обвързана единствено с цел улеснение и разширяване достъпа на младите хора в България до култура, при предоставянето ѝ следва да се отчете обществената значимост и необходимостта от преодоляване на обективните затруднения пред младите хора да се докоснат до богатия свят на книгите, театъра, музиката, картините, киното. В този смисъл предложените законодателни промени не противоречат на основните принципи за обработване на лични данни. Съгласно чл. 2, ал. 2, т. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), администраторите трябва да обработват лични данни за конкретни, точно определени и законни цели и да не ги обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели. Всеки администратор сам определя целта, която налага обработването на определен вид и в определен обем лични данни. Разбира се, целта на обработването следва да произтича от съответни нормативни разпоредби, които уреждат различни сфери на обществения живот.

Основните принципи, които се застъпват с новата правна рамка, и по-конкретно *Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО (Общ регламент относно защитата на данните – приложим от 25 май 2018 год.)*, са свързани с разбирането, че достъпа до информацията в поддържаните от публичните органи регистри следва да се насърчава с цел използване на регистрите в името на обществения интерес. Доказателства за наличието на обществената полза от реализирането на предложените законодателни промени могат да се намерят в приложените към искането мотиви към проекта на ЗДЗЗРК, както и предварителната оценка на въздействието на проекта на ЗДЗЗРК.

Насърчаване развитието на културни ценности във всеки млад човек в България, навършил 18 години, има своята обществена значимост и с оглед на предприетите технически и организационни мерки на защита на данните, могат да се осъществяват в съответствие с принципите за защита на личните данни, разписани в действащото законодателство. В този смисъл законосъобразното обработване на лични данни за целите на предложените законодателни промени, предполага администраторът на лични данни – в случая Министерството на културата, да съобрази действията по обработване на данните с новите стандарти защита на личните данни, въведени с разпоредбите на Регламент (ЕС) 2016/679 (Общ регламент за защита на личните данни, Регламента). Съгласно чл. 24 от Общия регламент за защита на личните данни, след като вземе предвид естеството, обхвата,

контекста и целите на обработването, администраторът следва да въведе подходящи технически и организационни мерки, за да гарантира, както и във всеки един момент да е в състояние да докаже, че обработването се извършва в съответствие с правилата на Регламента. В конкретния казус, още на етапа на изграждането на националната уеб-базирана платформа следва да се отчетат рисковете с различна вероятност и тежест за правата на физическите лица-бенефициенти и съответно да се въведат подходящите мерки (технически и организационни), които ще осигурят законосъобразното протичане на дейностите по обработване. По този начин ще се отговори и на изискванията на чл. 25 от Регламента – защита на данните на етапа на проектирането и по подразбиране.

В случая е важно да се отбележи, че изискванията за законосъобразно и добросъвестно обработване на лични данни в съответствие с правилата на Общия регламент за защита на личните данни важат и за обработващите лични данни, които обработват данни от името на администратора на лични данни. Ако в хода на дейностите по обработване на данните за администратора – Министерство на културата възникне необходимост да ползва услугите на обработващ лични данни, то взаимоотношенията и отговорностите следва да бъдат уредени съобразно разпоредбите на чл. 28 от Регламента.

Важно задължение за администратора е въведено с чл. 30 от Регламента, съгласно който всеки администратор е длъжен да поддържа регистър на дейностите по обработване, за които отговаря. В случая администратора – Министерство на културата следва да поддържа регистър „Електронна карта за културни дейности” с изчерпателно посочената в чл. 30 от Регламента информация.

При разглеждане на конкретния казус следва да бъде отчетено и задължението на администратора - Министерството на културата, съгласно чл. 37, параграф 1, буква а) от Регламента, в качеството на публичен орган, задължително да определи длъжностно лице по защита на данните, което да следи за придържането към нормативните стандарти по защита на личните данни и неприкосновеността в процесите по обработване в рамките на Министерството на културата. Общият регламент за защита на личните данни поставя следните задачи на длъжностното лице по защита на данни: Да наблюдава спазването на Регламента, както и да подпомага извършването на оценката на въздействието върху защитата на данните. Освен това субектите на данни (бенефициентите на Електронната карта за културни дейности - българските граждани, които през текущата календарна година навършат 18 години) имат право по всяко време да се обърнат към длъжностното лице по защита на личните данни с искане за информация или съвет относно защитата на техните лични данни, обработвани за целите на ЗЗРК. Това важи и за служителите на администратора, чиито лични данни биват обработвани от него или които обработват лични

данни от негово име. Принципът на защита на данните на етапа на проектирането, изрично изисква администраторът да потърси становището на длъжностното лице по защита на данните, когато извършва оценка на въздействието върху защитата на личните данни. Член 39, параграф 1, буква в) на свой ред възлага на длъжностното лице по защита на данните задължението да „предоставя съвети по отношение на оценката на въздействието върху защитата на данните и да наблюдава извършването на оценката”. Така определеното лице по защита на личните данни ще има цялостен поглед върху процесите на обработване на лични данни в Министерството на културата и ще издава становища и съвети, свързани с оптимизиране и повишаване на ефективността на защитата на личните данни – в конкретния случай дейностите по обработване на лични данни, свързани с регистъра „Електронна карта за културни дейности”. Общият регламент за защита на личните данни определя длъжностното лице по защита на данните да действа като точка за контакт с КЗЛД, както и със субектите на данни по отношение на въпросите, свързани със защитата на личните данни. Администраторът – Министерството на културата е длъжен да уведоми КЗЛД за името и контактите на лицето по защита на личните данни.

Във връзка с гореизложеното и на основание чл. 10, ал. 1, т. 4 от ЗЗЛД, Комисията за защита на личните данни изразява следното

СТАНОВИЩЕ:

От гледна точка защита на личните данни, представеният за становище проект на Закон за допълнение на Закона за закрила и развитие на културата не противоречи на основните принципи за обработване на лични данни. Доколкото информацията за име и постоянен адрес на българските граждани, бенефициенти на Електронната карта за културни дейности, е обвързана единствено с цел улеснение и разширяване достъпа на младите хора в България до култура, при обработването ѝ чрез предоставяне, следва да се отчете обществената значимост и необходимостта от преодоляване на обективните затруднения пред младите хора при достъпа да културни мероприятия. На практика законодателната промяна е продиктувана от задача, изпълнявана в обществен интерес, за целите на която се налага да се обработват минимален брой лични данни на физически лица. След приемането на законовите промени, обработването ще се извършва на нормативно основание, което предполага законосъобразност и допустимост на действията по обработване на лични данни, необходими за целите на издаване и ползване на Електронната карта за културни дейности.

При реализиране на дейностите по обработване на лични данни за целите на Електронната карта за културни дейности по смисъла на Закона за закрила и развитие на културата, администраторът на лични данни – Министерството на културата следва да се съобрази с новите стандарти за защита на личните данни, въведени с разпоредбите на Регламент (ЕС) 2016/679 (Общ регламент за защита на личните данни – приложим от 25 май 2018 год.), както и националната уредба, разписана в Закона за защита на личните данни.

ЧЛЕНОВЕ:

ЦАНКО ЦОЛОВ

ЦВЕТЕЛИН СОФРОНИЕВ

ВЕСЕЛИН ЦЕЛКОВ

